

Juniáles

Posledný júnový víkend sa bývalým stanovým táborom opäť rozozvučala hudba, zaplnil sa nedeľňavými deťmi, rodičmi a ostatnými obyvateľmi obce. Bolo veselo. Konal sa Juniáles – tradičná obecná akcia, ktorá pomyselne otvára brány nadchádzajúcemu letu.

V súvislosti s Juniálesom často používame slovné spojenie – **tradičná obecná akcia. Prečo je tomu tak?** Určite mi dáte za pravdu, že ju tak vnímame aj vy. Za posledné roky v obci pribudlo veľa spoločenských akcií, čomu sa veľmi tešíme, ale Juniáles je akýsi výnimočný, vyniká spomedzi nich. Je to kombinácia viacerých prvkov. Koná sa v pred letnom období vonku v prírode, čo mu dodáva neopakovateľnú atmosféru. Je spojený s dňom detí a ich „džavot“ sa nesie celou Banzekovskou lúkou. Pohľad na vysmiatie, radostné deti vás predsa zahreje pri srdiečku. Je s ním neodmysliteľne spojené aj pálenie Jánskej vaty. A v neposlednom rade je to úsilie nás ľudí, vytvoriť podujatie, kde sa všetci spoločne bavíme, porozprávame a stretneme sa, lebo áno v tomto uponáhľanom svete sú práve takéto akcie možnosťou na

strávenie spoločných chvíľ. Slovíčko tradičné sa spája aj s guláš majstrom pánom Karolom Divokom s rodinou, ktorí sa každý rok od rána venujú príprave tejto pochúťky.

Je dobré udržiavať tradície a to, čo sa rokmi osvedčilo, ale tiež je dôležité na nich pracovať,

zdokonaľovať, postupom rokov zlepšovať, sledovať súčasné trendy a všetko spájať do jednej ucelenej formy. A to je náš Juniáles kombinácia tradičného so súčasným.

Počasie bez dažďa pridalo na dobrej atmosfére. O 14:00 hod. sa začal Juniáles a to

detskými súťažami. Tým, že sa Juniáles koná už niekoľko rokov, je z roka na rok náročnejšie vymyslieť program pre deti, aby nebol stále rovnaký, ale obohatený o nové originálne súťaže. Tento rok si ich „pod mušku“ zobrali naši hasiči, ktorí vymysleli pre deti zaujímavé disciplíny. Pre deti bolo pripravených osem stanovišiek s hasičskou tematikou a jedno stanovište, ktoré pripravovali jaskyniari zo Speleo Klubu Červené vrchy. Deti mali možnosť skúsiť si prácu so sacím košom, savicou, hasiacim prístrojom, hasičskou hadicou, vyskúšať presnú mušku vďaka striekaní na plechovky, potréňovať zručnosti so skrutkami a kladivom, prevetrať rýchle nôžky na pneumatikách. Všetky disciplíny pozostávali z dvoch dráh určených pre menšie a väčšie deti. Pristavené hasičské vozidlo Iveco bolo tiež veľkým lákadlom pre detské oči. Po

absolvovaní disciplín na nich čakala sladká odmena, medaila a diplom.

Od 15:00 hod. Katka Kunáková z Kráľovej Lehoty maľovala na tvár deťom rôzne obrázky podľa vopred zvolenej predlohy, alebo podľa detskej fantázie. Rad bol dlhý! Prekvapivo to deti neodradilo a vytrvalo v ňom čakali. Išlo o novinku. Medzi najmenšími účastníkmi to zožalo veľký úspech. Ďakujeme Katke za jej účasť na podujatí a tešíme sa na ďalšiu spoluprácu.

Program o 18:00 hod. pokračoval tombolou, ktorá bola veľkým lákadlom a každý nedočkať sa mohol, že práve ten jeho lístok bude výherný. Po tombole už nič nebráni voľnej zábave. Tradične do tanca hrá Dj Vladimír Handrk. Parket sa zaplňa a večerná zábava pokračuje do neskorých nočných hodín.

O ôsmej hodine je ten správny čas na zapálenie Jánskej vatry, ktorá dodáva Juniálesu magickú atmosféru, keďže pálenie svätójánskych ohňov je jeden z našich najstarších zvykov, ktorý je spojený s ochranou ľudí po celý rok. Hrá pieseň Slovensko moje, otčina moja od hudobnej skupiny Hrdza a pán Ferko Malatín

slávnostne zapaluje vatru. Ľudia stoja okolo, pohmkávajú si do rytmu hudby, sledujú ako rýchlo vzbĺkne vatra a po okolí sa rozptýli príjemne hrejivé teplo.

Tomuto všetkému predchádzalo niekoľko týždňov príprav. Preto mi na záver dovoľte vyjadriť úprimnú vďaku všetkým organizátorom,

starostovi obce, poslancom, sponzorom, hasičom, kuchárom gulášu, Speleo kempu Červené vrchy a ostatným dobrovoľníkom, ktorí pomáhali pri organizovaní tohto podujatia. Ďakujeme tiež sponzorovi vatry R. Petrulákovi a F. Filipovi za zapožičanie priestorov stanového tábora.

-kbertkova-

Obecný úrad v Malužinej ďakuje všetkým sponzorom.

EUROVIA – Kameňolomy, s.r.o., Žilina	rod. Petruláková, Malužiná	Anežka Chytilová, Malužiná
Makita, s.r.o., B. Bystrica	rod. Chytilová, Malužiná	Júlia Bodoríková, Malužiná
Everlift Slovakia, s.r.o., B. Bystrica	Stážka Šušelová, Malužiná	František Filip, Zlaté Moravce
Vladimír Korenko - Oknerok, Malužiná	Miroslav Badžgoň, Malužiná	Radoslav Petrulák, Malužiná
Miroslav Trvalec, Auto kámo, Malužiná	Quatro LM, s.r.o., Lipt. Mikuláš	Lesy SR, Lesná správa Malužiná
Velcon, s.r.o., B. Bystrica	Financon, s.r.o., Liptovský Mikuláš	DHZ Malužiná
by Veronica, Malužiná	Roman Lauček - R.L., Lipt. Peter	Speleologický klub Červené vrchy, Svätý Kríž
rod. Španková, Malužiná	Obec Malužiná	Penzión Bocorka, Nižná Boca

Starostove novinky

Minulý rok priniesol bohatú úrodu ovocia, v tomto roku ho bude nedostatok. Drobné ovocie (ríbezle a egreše) stihli odkvtnúť do začiatku dažďov, no čerešne, slivky, jablone a hrušky už kvitli v chladnom (teploty do 10 °C) a daždivom počasí, ktoré zabránilo včelám v ich opelení. Vlhká a chladnejšia jar tak priala viac pestovateľom zeleniny a poľnohospodárom (obilja a sena bude hojne). Slabú znášku medu už konštatujú aj naši včelári.

Odpadové hospodárstvo.

Ako ste si určite všimli, od februára sa zmenil interval vývozu separovaných zložiek komunálneho odpadu.

Organizácia zodpovednosti výrobcov (OZV) ENVI-PAK pristúpila k tejto zmene po úprave štandardov triedeného zberu odpadov v obciach, v ktorých zabezpečuje v mene výrobcov systém triedeného zberu tak, aby bolo možné vyzbieranie, dotriedenie a recyklácia vytriedeného odpadu. Jednoducho povedané výrobcovia obalov sú zodpovední za to, kde končí ich odpad (obaly), a teda aj za financovanie triedeného zberu odpadov. OZV nastaví (podľa štandardov) a zabezpečí efektívny systém (objemy nádob a frekvenciu vývozov, dotriedenie a recykláciu) a prostredníctvom zberových firiem ho aj vykoná. Zmena z týždňového na dvojtyždenný interval vývozov žltých kontajnerov (plastov) priniesla síce OZV úsporu nákladov, ale pre nás znamenala preplnené kontajnery. Z tohto dôvodu nám boli po vzájomnej dohode dodané ďalšie žlté nádoby. Plasty sa v tomto roku budú vyvážať v párny týždeň, papier v nepárny týždeň, sklo 1x za mesiac. Koľko odpadu sa do nádob vmestí a či bude pri kontajneroch poriadok, to závisí len od nás! Preto je potrebné do nádob vkladať čo najviac stlačený odpad alebo poskladaný. Obaly nemusia byť čisté, ale nemali by obsahovať zvyšky potravín. A už vôbec nenechávajte takýto odpad na zemi pri kontajneroch. Priťahuje to zvieratá a tie po sebe neupracujú... Nevyhadzujte do kontajnerov odpad, pre ktorý nie sú určené, kontajner nám nevysypú! Zatvárajte zberné nádoby (zápach, vietor a dážď). Poriadok okolo kontajnerov je obrazom našej kultúrnosti a prispieva k dobrému imidžu obce, najmä v tomto období turistického ruchu. Ďakujem všetkým, ktorým na tom záleží.

Koncom mája zhotovila firma Róberta Mojtu pri obecnej bytovke stojisko pre zberné nádoby (936 €). Ďakujem S. Kriššákovi ml. za „zrovnanie“ terénu.

V polovici apríla bol z obce odvezený elektroodpad a začiatkom mája železný šrot. Odpadov bolo síce menej ako na jeseň, ale každé kilo sa ráta. Ďalšie vývoz sú plánované na september, resp. október.

Pneumatiky. Podľa starého príslovia „Podaj niekomu prst, schmatne ti celú ruku“ sme sa dočkali neuveriteľnej nádielky starých pneumatík (cez 40 ks). K tomuto druhu odpadu iba tolko: pneumatiky nie sú komunálny odpad, to znamená, že obec nie je povinná zabezpečovať ich zber. Na druhej strane každý oficiálny pneuservis alebo predajca pneumatík musí mať uzatvorenú zmluvu so spoločnosťou, ktorá vykonáva zber pneumatík a preto by mali staré pneumatiky bez nijakých podmienok od motoristov bezodplatne zobrať. Jedinou podmienkou na odmietnutie môže byť znečistenie pneumatík (pneumatiky sa tiež recyklujú).

Dňa 16.6.2023 mal byť ukončený zber textilu, ale nakoľko sme sa ešte so zberovou firmou nedohodli na presnom termíne odvozu, môžete textil a šatstvo nosiť na obecný úrad (predbežne do konca júla).

Rekonštrukcia kultúrnej pamiatky „Hostinec“

Od marca sme začali so stavebnými úpravami interiéru budovy. Boli „oškrabané“ maľovky, po murivo osekané poškodené omietky a vyvezená sutina. Práce vykonali: na základe dohody o brigádnickej práci študentov D. Paluš, P. Paluš a F. Chytil (1 734 €), brigádnicky sa pridali D. Petrušák, M. Badžgoň, A. Chytilová, za DHZ R. Ozdiny a Z. Ráchelová a v pracovnom čase náš zamestnanec M. Vernarec.

V interiéru hostinca realizovala fy Sanex, s. r. o., Spišská Nová Ves statické zabezpečenie trhlín (6 000 €). Fy SKD postupne realizuje opravy vnútorných stien a dverových otvorov (rozpočet 3 860 €).

V decembri minulého roka sme odoslali Ministerstvu kultúry SR žiadosť na poskytnutie dotácie z programu Obnovme si svoj dom / Obnova kultúrnych pamiatok na projekt „Malužina, prístavný hostinec č. 64, 4. etapa, obnova fasády“ v hodnote 47 352,00 €. Ministerstvo kultúry nám

na realizáciu projektu poskytlo 20 000,00 €. V júli až auguste prebehne elektronické verejné obstarávanie na dodávateľa diela.

Obecný majetok

Na základe darovacej zmluvy s Ministerstvom vnútra SR pribudlo po 7 rokoch do majetku obce hasičské auto IVECO CAS 15 a protipovodňový vozík KOVOFLEX (v zostatkovej hodnote 56 607,60 €). Po absolvovaní STK a úhrade PZP bolo auto s vozíkom zapísané do evidencie vozidiel. Hasičské auto je oslobodené od platenia mýta – poplatku za užívanie ciest a diaľnic, pretože je náš dobrovoľný hasičský zbor obce (DHZO) evidovaný v záchranných zložkách integrovaného záchranného systému.

Volby do Národnej rady SR

Predseda Národnej rady Slovenskej republiky rozhodnutím č. 204/2023 Z. z. vyhlásil voľby do Národnej rady Slovenskej republiky a určil deň ich konania na sobotu 30. septembra 2023. Voľby sa budú konať od 07:00 hod. do 22:00 hod.

Elektronická adresa na doručenie oznámenia o delegovaní člena a náhradníka do okrskovej volebnej komisie a žiadosti o vydanie hlasovacieho preukazu: podatelna@obecmaluzina.sk

Bližšie informácie ku konaniu volieb získate na našej internetovej stránke <https://www.obecmaluzina.sk>, alebo priamo na stránke Ministerstva vnútra SR: <https://www.minv.sk/?volby-nrsr>.

Podakovanie.

Na záver chcem poďakovať Františkovi Filipovi za poskytnutie tradičných priestorov pre Juniáles 2023, Lesnej správe v Malužine za drevo na janskú vatru, Radovi Petrušákovi za dovoz dreva, Mirovi, Dominikovi, Robovi, Adamovi a Štefanovi za postavenie vaty, členom DHZ, jaskyniarom, poslancom a dobrovoľníkom za netradičný program pre deti (železný hasič), Karolovi Divokovi a jeho pomocníkom za prípravu guláša, sponzorom našej bohatej tomboly a všetkým ostatným, ktorí sa akýmkoľvek spôsobom zapojili do príprav a organizácie tohtoročného juniálesu. Teší ma veľká účasť detí, ale aj dospelých, ktorí sa prišli zabaviť.

Sekunda hlúposti a zbytočné hodiny práce!

Môžete ho vidieť kráčať ráno do obchodu s taškou v ruke podopierajúc sa paličkou. Jeden s najstarších obyvateľov našej obce, 86-ročný pán Anton Piovarčí sa podelil s našou redakciou o svoje životné príbehy a skúsenosti.

» Pán Piovarčí, vy ste „pravý nefalšovaný“ Malužinčan. Vaši rodičia bývali na Malužinej, dokonca v tom istom dome, kde žijete vy.

Máte pravdu. Môj otec pochádzal z Malužinej, ja a môj brat sme sa narodili v tomto dome. Otec pracoval ako sušiarenský technik v Novom Domove na Malužinej. Bol to pracovitý človek. Za Slovenského štátu a počas 2. svetovej vojny bol starostom obce, takzvaným vládnym komisárom.

» Vy ste mali 8 rokov, keď skončila 2. svetová vojna. Čo Vám najviac utkvelo v pamäti ako malému chlapcovi?

Pamätám si, ako mama piekla každý druhý deň chlieb a otec ho odnášal partizánom. Bol jedným z tých, čo zásoboval partizánov a ruských vojakov potravinami. Veľakrát prichýlil premrznutých partizánov v našom dome. Čo mi však najviac utkvelo v pamäti, bol po skončení vojny odchod ruských vojsk. Nevieť presne, koľko ich bolo. Cez dedinu pochodovali vojaci generála Šukajeva v šesťstupe od 7. - 11. hodiny.

» Váš brat vyštudoval teológiu. Ovplyvnilo to život Vašej rodiny?

Môj brat Ľudovít bol vysvätený za katolíckeho kňaza v roku 1956. Rodičia boli veľmi veriaci, tešili sa tomu. Chodili sme do kostola aj napriek tomu, že sme boli sledovaní vtedajšou ŠTB. Brat mal farnosť v Koláčkove, v Mníšku nad Popradom a nakoniec v Starej Ľubovni, tam aj zomrel. Mal silnú cukrovku, museli mu odrezat' obidve nohy.

» Základnú vojenskú službu ste absolvovali na Čechách v Mladej Boleslavi, ako spomínate na tieto roky?

Pred vojnou som si urobil vodičský preukaz a na vojne som robil šoféra. Cez vychádzky sme chodili na čaje (boli to miestne tancovačky). Tam som sa zoznámil s mojou manželkou Jarmilou. Pracovala vo veľkej predajni obuvi ako predavačka. V roku 1959 sme sa vzali a žili sme na Malužinej takmer 62 rokov až do jej smrti.

» Narodili sa Vám 3 deti - Peter, Tóno a Jarmila. Zostali ste verný svojmu šoférskemu povolaniu?

Áno pracoval som ako šofér na nákladnom aute v ČSAD v Liptovskom Mikuláši a potom 26 rokov som bol osobný šofér riaditeľa Šimča a Gurku v Novom Domove, v Pregarke v Kráľovej Lehote.

» Zapájali ste sa do diania v obci? Vraj ste boli aj poslancom.

Bol som poslancom počas starostovania Jána Staroňa. Boli to pekné časy. Boli sme mladí,

plní sily. V akcii ZET sme stavali terajší obchod Jednota, ktorý vtedy patril pod ZDROJ. Chlapi, aj ženy sa zišli po práci a robilo sa. Bez nároku na odmenu. Takto sme si vybudovali aj chodníky v obci. Dolný most sa staval za predsedu Tóna Šramotu.

» Vašou vášňou bolo poľovanie. Máte na stenách veľa trofejí. To všetko vy sám?

Áno, bol som v združení Čertovica. Mal som poľovný preukaz. Už som ho vrátil, aj zbrane som prepísal. Mám aj jednu unikátnu historickú brokovnicu, starú 120 rokov, ktorú som dal zrekonštruovať a je funkčná. Mám veľa spomienok na toto obdobie.

» Vraj ste sa niekoľkokrát stretli s medveďom. Je to pravda?

Medveď som zazrel niekoľkokrát z diaľky. No raz ma prekvapil celkom zblízka. Dostal som sa medzi medvedicu a mladé. Vyskočila z húštiny, postavila sa na zadné, zarevala a rútila sa na mňa. No nebolo mi všetko jedno. Našťastie som mal nabitú pušku, vystrelil som, ani neviem, kde presne som ju trafil. S revom sa strčila v húštinu. Videli ju potom poľovníci, ako krívala na jednu nohu. Bola poriadne veľká.

Ďakujem za rozhovor a prajem ešte veľa zdravia a pokojnú starobu. Nech Vás humor neopúšťa, ani ten potmehútsky úsmev ...

-Mašpanková-

Valčík pre dámy

Ochotnícke divadlá sú vo veľkej obľube medzi ľuďmi. V dávnejšej minulosti nebolo dediny, ktorá by nemala divadelný súbor, ktorý prinášal do obce kultúru a možnosť zabaviť sa. Ved' aj na Malužinej sa odohralo niekoľko divadelných inscenácií. Divadlo sa zvyčajne hralo trikrát do roka, spravidla vianoce, Veľkú Noc a Fašiangy. V súčasnosti v obci nepôsobí žiadny divadelný súbor, ale v blízkom okolí je ich niekoľko. Jedným z nich je aj Neprofesionálny divadelný súbor Atak9, ktorý vznikol v roku 2001 a pôsobí v Dovalove. V súčasnosti v ňom účinkujú dvaja naši občania – Juraj Divok a Petra Gulašová.

Dňa 17.06.2023 odohrali divadelnú inscenáciu Valčík pre dámy inšpirovanú divadelnou hrou Wolfganga Kohlhaasea a Rity Zimmer-

rovej „Ryba pre štyroch“ napísanou Libušou Števečkovou. Išlo o premiéru. Dej predstavenia nám priblížil Jurko Divok, ktorý stvárnil hlavnú postavu v hre – sluhu Lacka: „Ide o príbeh troch dám (sestier) – podnikateliek, ktoré vlastnia pivovar. Majú sluhu, ktorý sa rozhodne od nich odísť a cestovať po svete. Na to však potrebuje peniaze, ktoré mu sľúbili v intímnych chvíľach. Dámy – podnikateľky mu ich však nechcú dať a tak sa rozhodne, že ich otrávi rybou. Sestry sú však tiež rozhodnuté len tak ľahko sa nevzdať a nenechať sa sluhom vydierať. Vezmú osud do vlastných rúk ...“ V hre účinkovala aj Petra Gulašová, ktorá bola vedúcou pivovaru.

Jurko Divok má 16 rokov a preto ma zaujíma, ako sa v takom mladom veku dostal k divadlu. „Odmalička som chcel niekde hrať. Bol to môj sen. Raz mi Peťa povedala, že hrá v divadle. Veľmi sa mi to páčilo. To bolo pred šiestimi rokmi. Bol som ešte malý na divadlo, ale brávala ma so sebou na skúšky. Bolo to super, veľmi som si užíval chvíle v divadle. V roku 2019 som dostal úplne prvú rolu v hre Ja a Ty alebo sen jedného muža. Mal som v nej len dve krátkučké vety, ale pre mňa to bol krok vpred. Tešil som sa na ďalšie role. Prišiel však Covid-19 a naše aktivity v divadle boli vplyvom opatrení utlmené. Divadlo mi chýbalo. Zhruba pred rokom sme sa stretli, keďže situácia ohla-

dom pandémie sa zlepšila a začali sme pracovať na novej hre – Valčík pre dámy. Dostal som v nej rovno hlavnú postavu. Bol to pre mňa splnený sen, ale zároveň som sa veľmi obával, ako to zvládnem, aká bude reakcia ľudí, bude sa im to páčiť? Po odohraní predstavenia a nadšenej odozve od divákov som so svojím výkonom spokojný,“ vysvetľuje Jurko.

Za divadelným predstavením, ktoré trvá zhruba dve hodiny je však niekoľko hodín skúšok a času, ktorý je tomu potrebné venovať. Samotné predstavenie je už akýmsi vyvrcholením celkového úsilia. Jurko dopĺňa: „Nacvičiť túto hru nám trvalo 15 skúšok v priemere po 2 hodiny. Pracovali sme na nej teda od začiatku roka 2023. Najskôr sme mali skúšky intenzívnejšie dvakrát do týždňa, neskôr len raz a to v piatky. Proces vzniku divadelnej hry je veľmi premenlivý. Skoro každý týždeň sa niečo menilo, keď nám teta Liba (režisérka) napísala,

že urobila nejaké malé zmeny, tak sme vedeli, že väčšina textu sa mení, alebo budú inak veci na javisku. Samozrejme všetko sa menilo k lepšiemu. Posledné týždne pred premiérou to už bolo ustálené.”

Na divadle ho veľmi baví jedinečná atmosféra, ktorá je v ňom a skvelý kolektív. Spoločne zažívajú veľa zábavy, často sa smejú a tiež

podporujú. „Ja si myslím, že som sa v divadle, ako v koníčku našiel. Veľmi ma to naplňuje a baví. Dá sa pri ňom úplne vypnúť od reality, bežného života a preniesť sa do iného sveta. To je na tom to magické,” dopĺňa.

V tejto zostave odohrali zatiaľ jedno predstavenie. Do budúcnosti plánujú po okolitých obciach reprízu. Najbližšie tohto roku v sep-

tembri v Jamníku a do úvahy tiež pripadá Ľubela. „Pomaličky začíname pracovať aj na ďalšej hre. O všetkom budeme neskôr informovať. Na teraz nám začínajú divadelné prázdniny,” hovorí Jurko. Ja mu prajem veľa úspechov v divadelnej sfére a teším sa na ďalšie predstavenia.

-kbertkova-

Speleocamping Malužiná

Hľadáte tiché a zároveň netradičné miesto na dovolenku, alebo na predĺžený víkend? Prídte na Malužiná do Speleocampu. Upravený areál kempu vás očarí hneď pri vstupe do dediny. Môžete sa ubytovať v novovybudovaných drevených chatkách, ale tiež v indiánskom stane – Típi Veľkej medvedice. Ak máte karavan, alebo vlastný stan, toto miesto je vhodné na kempovanie. K dispozícii sú samostatné elektrické prípojky, sociálne zariadenie a sprchy. Môžete využiť aj nové altány s posedením.

Chatky sú 4-lôžkové s vlastnou kuchynkou vybavenou klasickými spotrebičmi. Sociálne zariadenie a sprchy sú v hlavnej budove.

Cenník ubytovania

Chatka pre 4 osoby - 65,- Eur/noc

pre 3 osoby - 50,- Eur/noc

pre 2 osoby - 40,- Eur/noc

Típi - s vlastným spacákom - 10,- Eur/noc

s posteľným oblečením -15,- Eur/noc

V hlavnej budove sa nachádza aj expozícia „múzeum“ s názvom „Príbeh jednej jasky-

ne...“. Dozviete sa veľa zaujímavostí o Malužinskej a Bocianskej doline obohatenými výkladom o speleologickom výskume, o práci jaskyniarov, o baníctve a takisto prostredníctvom fotografií nazriete aj do podzemia neprístupnej Modrej jaskyne (nie je sprístupnená verejnosti). Zážitková plazivka poteší hlavne deti, ktoré si vyskúšajú plazenie v tmavých a úzkych priestoroch pripomínajúce jaskyňu. A ostatní si vyskúšajú úžinu, ktorá sa tiež nachádza v jaskyniach.

V Malužinskej doline môžete navštíviť rudnú banskú štôľňu - Zubaustollen (čítaj

Cubauštolen). Baňa bola verejnosti sprístupnená v roku 2022. Je dlhá 210 metrov, z toho je momentálne sprístupnených okolo 150 m. Prehliadky bane sa konajú so sprievodcom. Na prehliadku sa môžete objednať telefonicke alebo mailom. Vstupenky do štôľne si zakúpíte v recepcii kempu a k bani (od kempu sú to necelé 2 km) vyrazíte buď na bicykli (ktorý vám požičajú a máte ho v cene vstupenky) alebo pešo – buď od kempu (cca 30 minút) alebo zaparkujete pred rampou pri Lesnej správe a odtiaľ pešo (cca 15 minút).

Za vstup zaplatíte za osobu:

• dospelí – 7 €

• deti od 6 rokov, dôchodcovia – 5 €

• deti do 6 rokov -1 €

Regionálne zľavy platia pre obyvateľov Malužinej, Nižnej a Vyšnej Boce.

V kempe si môžete požičať bicykle a využiť cyklochodníky v Malužinskej doline.

Kontakt: +421 907 474 508

speleocamping@gmail.com

Facebook: speleocampingmaluzina

-Mašpanková-

Prečítajte si

Bernadette von Dreien napísala zaujímavú knihu s titulom Christina – dvojčky narodené ako svetlo v roku 2017. Je to skutočný príbeh autorky, ktorej sa narodili predčasne dvojčky – Christina a Elena. Dvojčky vážili 570g a 600g. Po 2 mesiacoch Elena zomrela. Christina žije a jej sestra Elena ju sprevádza z duchovných sfér. Christina vyzerá na prvý pohľad ako celkom obyčajné, priam nenápadné dievča, no narodila sa s veľmi rozšíreným vedomím. Je obdarená paranormálnymi danosťami, je to dieťa svetla. Už niekoľko rokov sa rodia duchovne vysokovypelé deti so stále vyššou vibráciou, ktoré vyžarujú svetlo v tom najpravejšom zmysle slova už len svojou prítomnosťou a svojimi

výrokmi. Sú to deti tretieho tisícročia. Christina patrí k novej generácii, jej poslanstvo ukazuje, v akých pohnutých časoch sa nachádzame. Pomocou rozšíreného vedomia môže totiž každý z nás prebudiť v sebe vyššiu kognitívnu schopnosť, vďaka ktorej dokážeme trvale uzdraviť seba i našu planétu. Sila, ktorá dokáže zrealizovať zdanlivo nemožné, je to sila života, sila lásky. Christina tvrdí, že budúca spoločnosť nebude založená na strachu, zastrasovaní, prekrúcaní skutočností a deštruktivite, ale naopak, jej základom bude hlboká vnútorná múdrosť, vzájomné láskyplné uznanie a spoločne vybudovaný mier. Spisovateľka v prvých 2 častiach opisuje mimoriadne okolnosti jej narodenia, detstvo, mladosť. V 3. diele už samotná Christina robí prednášky a semináre. Ubezpečuje, že navzdory pochybným prognózam všetko dobre dopadne.

Spisovateľka Bernadette von Dreien sa narodila a žije vo Švajčiarskom Toggenburgu. Je bývalou vrcholovou reprezentantkou v ľahkej atletike. V súčasnosti pôsobí ako prírodná liečiteľka. V roku 1977 zozbala celý rad úspechov v rôznych bežeckých disciplínach na dlhé vzdialenosti. Viackrát obhájila titul majsterky Švajčiarska a zúčastnila sa na desiatkach klasifikácií do top ten na šampionát Európy a sveta. Do roku 2015 bola aktívnou členkou Swiss Athletics (Švajčiarsky atletický zväz). Vyštudovala za asistentku lekárskej praxe a v rokoch 2013-2017 absolvovala štúdium prírodného liečiteľstva so zameraním sa na tradičné európske liečiteľstvo.

V súčasnosti žije s dcérou Christinou a synom Mariom v obci Dreien vo švajčiarskom kantóne Sankt Gallen.

-Mašpanková-

Realita súčasnosti...

Ryba, jedlo žobrákov, ako sa niekedy na bratislavskom trhovisku hovorilo sa stala luxusnou lahôdkou. Kuracie zadky, ktoré sme hádzali psom sa začali predávať s kúskom chrbta v honosnom balení s hrabákmi a krkmi ako delikatesa. Kvalitnú vodu z vodovodu, sme vymenili za sladké presýtené žbrndy. Rohlíky sa scvrkli o polovicu, kyslé mlieko sa nedá doma vyrobiť, pretože vznikne jedna smradlavá odporne zapáchajúca tekutina, ktorú udržíte v ústach len dovtedy, kým ju rýchlo nevypľujete, a to kamkoľvek! Všetko, čo bolo kedysi naozaj dobré, čo malo svoju hodnotu-tradicíu, sme vlastne vymenili za drahé šmejdy v načačkanom obale. Sú tu aj dobré veci. Lenže, čím ďalej tým je ich menej a treba ich poriadne dlho hľadať. Hľadať, premýšľať, čítať nečitateľné návody a obsahy, ktoré nemáme šancu vidieť, ak sme si nepribalili lupu. Ulice sa nám zaplnili Bratislavčanmi z Číny, Thajwanu či Vietnamu. Cez reklamy si nevidíme špičku nosa. Chodníky a prechody sú plné stojacich áut. Exekútor dopisuje adresu a správca domu hádže do schránky vyúčtovanie s tučným nedoplatkom. Žijeme v pomyselnom blahobyt. Máme dva aj tri telefóny, internet, televíziu, domáce kino, DVD, PC a stále nám niečo chýba. Zákazy, príkazy, nariadenia, poučenia, ktorým už človek prestáva rozumieť a vyznať sa v nich, je priam nemožné. Kamery nás sledujú na každom kroku. Kdekoľvek sa pohneme, sme pod kontrolou. Všetko je evidované, zaznamenané a to všetko pre našu „bezpečnosť.“ Každá správa, každá pošta, každý telefonát, každá platba, každý mail, každý, niekedy veľmi súkromný pohyb, je pod organizovaným dohľadom. Kedykoľvek sa dá vybrať z archívu ako zbraň, ktorá je pripravená na okamžité použitie proti nám. Zaujímavé je, že aj pri takomto špiclovaní dochádza k trestným činom o akých som nemal v minulosti ani potuchy. Drogy, prepady, násilie, výpalníctvo, vraždy, sa stali bežným sprievodným javom tejto „slobodnej“ doby. Zbavujeme sa vlastnej identity, pretože súhlasíme so všetkým, čo po nás rôzne inštitúcie, ako banky, mobilní operátori a pod., požadujú. Môžeme vidieť oči bezdomovca, ktorý sa určite na ulici nenarodil. Môžeme vidieť žobrákov, ako im trčia nohy z kontajnera, aby sa natiahli za prázdnu fľašu, či noblesné hotely pre psov aj s vlastnou webovou stránkou, lekárom a kaderníkom. Môžeme sledovať zložité operácie svojich psích miláčikov priamo na internete. A ak sa nám náhodou náš drahý psík stratí, okamžite sa oňho postarajú v útulku aj s lekárskou starostlivosťou. Ak sa však ocitne na ulici človek, nezakopne oňho ani pes. Stávame sa číslom daňového úradu či sociálnej poisťovne. Kde sa podeli hodnoty, kde je vlastná podstata človečenstva? Kde je niečo viac, ako len strohé konštatovanie? Hrôza, čo sa tu udialo za tých dvadsať rokov. Vytratila sa láska, porozumenie, ľudskosť, tolerancia, teplo rúk, sklon pred šedinami. Nepoznáme suseda, nevieme aký plat má vlastná žena či muž. Nesmieme dať po zadku vlastnému dieťaťu ak nechceme mať problémy s úradmi. Sledujeme stupídne, nehodnotné až deštruktívne pôsobiace televízne stanice, kde seriály bez konca nahrádzujú kultúrne vyžitie určitej skupine nevedomých a možno aj nevidomých ľudí. Ale čo ta druhá polovica? Nemá šancu fungovať dôstojne, bez toho aby jej boli pod-

súvané podobné stupídnosti? Ak je toho málo, môžeme si pozrieť Superstar a tam nás pošlú verejne do riti aj s posmešným komentárom. Nádherná vďaka, za ten kultúrny a hodnotný zážitok, ktorý nám za lacný peniaz podsúvajú ako duševným mrzákom, niektoré televízie. Nehovoriac, aké celebrity tam má možnosť človek vidieť. Kde že by mali na nich takí umelci, ako p. Króner, Dibarbora, Huba. atp., čo sa celý život usilovali, aby predviedli ten najlepší herecký-umelecký výkon, aby zanechali v divákovi ozajstný zážitok. Rozdiel je len v tom, že títo herci s umením žili celý svoj život. Žili pre umenie a srdcom umenie tvorili. Kupujeme cigarety, ktoré nám zakázali fajčiť tam, kde sa fajčiť vždy mohli. Okrádajú nás ako malé deti na piesočku a z každej predanej krabíčky nám jednu-dve vytiahnu už ešte pred predajom. K lekáre chodíme s platobnou kartou, alebo s peňaženkou v ruke. Bavíme sa ako roboti, keď jeden rozpráva o živote a druhý hľadá do počítača. Formulky, nacvičené frázy, ktoré nemajú s našim ozajstným ľudským vnútrom a presvedčením nič spoločného. Letákmi, ktorými sú upchané vchody bytoviek, nás lákajú do obchodov. Dobré nás neprosia, aby sme nakúpili len u nich. Keď sme však zaplatili „u nich“, nestačíme sa diviť ako musíme kmitať a hádzať svoj nákup do tašky. Hneď je jasné kto je tu pánom a kde ich zdvorilosť skončila. Môžeme povedať svoj názor. Slobodne, demokraticky sa aj vyjadriť. No, k čomu to je, keď to nie je nič platné? Žijeme v neustálom strese a napätí. Nikto z nás si nie je istý zajtrajškom. Je len pár jedincov, ktorým je to jedno a tí žijú aj tak mimo nás a v anonymite. Nie som sám, komu to všetko už začalo vadiť. Niekde sa stala chyba-veľká chyba, ktorej náprava bude trvať veľmi dlho. Svet ochorel a my v snahe uplatniť sa, sme ochoreli s ním! Socializmus nebol dobrý, ale takáto demokracia, nie je o nič lepšia. Možno až nástup duševných chorôb, depresii, samovrážd, naštartuje proces triedenia, ktorý nás položí na kolená, keď to už prestaneme zvládať. A čo ďalej? Mám dosť slobody tohto typu, slobody, ktorá so slobodou nemá nič spoločného. Slobody, ktorú si nedokážeme užívať, pretože je viac proti nám ako pre nás. Je tak oklieštená zákonmi a právami tých druhých, že je v podstate otvorená nepravosti, zločinu, podvodom, že jej existencia mi pripadá ako aura. Kdesi je, ale nevidím ju. Je mimo mňa. Želám si stretnúť človeka - priateľa. Chcem sa ráno prebudiť a celým srdcom sa tešiť novému dňu. Chcem mať okolo seba úprimných ľudí, ako tomu bolo voľakedy. Chcem stretnúť kamaráta, ktorého prvá otázka nebude smerovať k materiálnym veciam, ale opýta sa ma: Ako sa máš? Ako žiješ? Zájdem si spolu niekam sadnúť? Kamaráta, ktorého v polovici debaty nevyrúši zvonenie mobilu a nebude musieť odísť. „Vieš, tento telefonát bol tak dôležitý, že ak by som to nezobral, mohlo by ma to stáť prácu.“ Ovládol nás strach a v tom strachu žijeme svoje každodenné životy. To je fakt a skutočná realita tohto novodobého, demokraticky pokazeného sveta. Nehovorím o novembri, ten prísť musel, ale o tom, čo všetko sem s novembrom vkľzlo. Ďalšieho pokusu, ktorý príde, keď sa to už celé nebude dať udržať, sa chvála Bohu nedomožiem. Hoci rád by som sa toho dožil - možno.

Dokedy bude človek hľadať svoje miesto?

Milan Lasica

Náš maličký žije

14.december 2022 , deň narodenia malého Danielka bol pre rodičov Zuzku a Martina očakávaním a zázrakom zároveň. Veľká vďaka patrí primárovi , lekárom a sestričkám detskej chirurgie a neonatologického oddelenia v Martinskej nemocnici. Tento kolektív zachránil život Danielkovi a po celý čas dodával silu a nádej jeho rodičom. No najväčšia „VĎAKA“ patrí pánu Bohu, ktorý vypočul prosby a modlitby toľkých ľudí. Nielen z rodiny, ale aj od našich priateľov a známych aj z Malužinej, za čo im veľká vďaka. Náš bojovník Danielko ani netuší, akú nádej dal iným rodinám s podobnou diagnózou a koľko spriaznených duší spojil v snahe o záchranu jeho života.

-Mašpanková-

Zázraky sa dejú, len v ne treba veriť

Jedna známa, ktorej sa narodilo dieťaťko po tom, ako jej lekári tvrdili, že nikdy nebude mať deti mi raz povedala vetu „zázraky sa dejú, len v ne treba veriť.“ Vtedy som si vrela, že ja som na míle vzdialená niečomu takému ako je zázrak, tie sa dejú pár vyvoleným. Keď nám lekári v treťom trimestri tehotenstva povedali, že naše dieťaťko v brušku s veľkou pravdepodobnosťou zomrie, lebo celý obsah bruška má v hrudníčku, neostávalo nám nič iné, len veriť, že sa udeje zázrak. Po narodení dieťatka s chýbajúcou bránicou sme prežívali chvíle radosti, ktoré striedali pocity strachu o jeho život. 31.dní po narodení sme stále nevedeli, ale verili, že jeho boj vyhrá a bude ďalej žiť. Stalo sa. Keď nám povedali, že nás pošlú z nemocnice domov s kyslíkovým prístrojom, verili sme, že sa to nejako spraví, a spravilo sa. Dnes po pol roku máme doma krásne usmievavé dieťaťko, ktoré sa na prvý pohľad okrem veľkej jazvy na hrudníčku, ničím nelíši od svojich rovesníkov. Jeho život je však zázrak. Nevieme koľko operácií a súvisiacich komplikácií ešte zažijeme, ale ostávame vo viere, že všetko bude najlepšie ako len môže byť.

Prečo vám rozprávam náš príbeh? Každý počas života zažije aj ťažké chvíle, možno až také, pri ktorých si povie, že si nie je istý, či ich dokáže zvládnuť. A práve to sú tie momenty, kedy netreba strácať nádej, lebo aj zázraky sa dejú, len v ne treba veriť. Ved' nakoniec to potvrdzuje aj úryvok z biblie: „Ježiš im na to povedal: „Majte vieru v Boha. Veru, hovorím vám: Keď niekto povie tomuto vrchu: „Zdvihni sa a hoď sa do mora,“ a vo svojom srdci nezapochybuje, ale uverí, že sa stane, čo povedal, stane sa mu to. Preto vám hovorím: Verte, že všetko, o čo v modlitbe prosíte, ste už dostali, a budete to mať. A keď vstanete modliť sa, odpustite, ak máte niečo proti niekomu, aby aj vám váš Otec, ktorý je na nebesiach, odpustil vaše hriechy.““ (Mk 11, 22 – 25)

-Zuzana Pilková-

DOBRÉ RADY!

Sedmokráska obyčajná

Otáča svoju hlavičku vždy za slnkom, aj preto v nej videli naši predkovia spojenie medzi bohom slnka a ľuďmi. Jedna povera vraví, že keď uvidíte na jar prvé sedmokrásy, máte prvé 3 odtrhnúť priamo ústami zo zeme. To vám prinesie zdravie na celý rok. Sedmokráska môže byť skvelý doplnok stravy a zároveň prírodný liek. Obsahuje veľa vitamínov a minerálov, najmä v surovom stave. Moderná štúdia zameraná na divoké rastliny ukázala, že sedmokrásy obsahujú 60-80 mg vitamínu C na 100g. Na porovnanie, citrón obsahuje približne 50 mg. Je to protizápalová bylinka a v prvom rade posilňuje naše dýchacie cesty. Je močopudná, čo ocenia naše obličky a močové cesty. Pomôže aj pri prvých príznakoch kašľa alebo nádchy.

Sedmokráskový liečivý med lieči dýchací systém a pomáha zároveň dobre a pokojne zaspáť. Na prípravu potrebujeme: miskú otvorených kvietkov sedmokrásy a kvalitný med.

POSTUP:

Do vysterylizovaného zaváraninového pohára na striedačku poprekładajte vrstvu medu a vrstvu sedmokrások. Posledná vrstva je med. Pomer kvietkov k medu by mal byť maximálne 1:2.

Nechajte na tmavom a teplom mieste odležať niekoľko týždňov. Občas premiešajte. Už nemusíte cediť. Ak vám v mede prekážajú kúsky kvietkov, môžete ho rozmixovať tyčovým mixérom na hladkú kašu. Odložte na tmavé miesto.

Sedmokráskové palacinky sú dobre tolerované deťmi

Potrebujete:

500 ml rastlinného mlieka (mandľové, ryžové, ovsené, ale môže byť aj voda)

200 g pohánkovej múky

1 vajce (ale drží aj bez vajca)

štipka soli

štipka mletej škorice

1 hrst sedmokrások

POSTUP: Všetko spolu rozmixujte na hladkú hmotu a nechajte 20 minút postáť. Pohánková múka môže ešte nasať trochu tekutiny.

Na panvici piecť palacinky z oboch strán.

-MaŠpanková-

Viete, že...

► dňa 09.07.2023 sa Dobrovoľný hasičský zbor Malužiná zúčastnil súťaže o Ríchtársku palicu v obci Pribylina? Súťaž sa organizovala v rámci Hasičskej nedele a nedele rodákov v Múzeu Liptovskej dediny v Pribyline.

BLAHOŽELÁME JUBILANTOM

Okrúhle životné jubileum oslávil:
V júni – Milan Pastucha – 70 rokov

*Nech slza bolesti Ťi tvár nikdy nezmáča,
žiaľ a smútok nech sa Ťi chrbtom otáča,
nech len zdravie, šťastie, láska a доброта,
sú náplňou ďalších rokov Tvojho života.*

Foto súťaž

Za 2. štvrťrok (1.4. – 30.6.2023) sme vybrali týchto 6 pekných a zaujímavých fotografií z Malužinej a jej okolia. Autori fotografií: B. Švec(1), J. Šušel (2), F. Chytil (3,5), J. Toček (4)
Hlavnú výhru: poukážku na nákup vo fotolabe CEWE v hodnote 30€ budeme žrebovať na konci súťaže.

Tešíme sa na Vaše fotografie ☺.

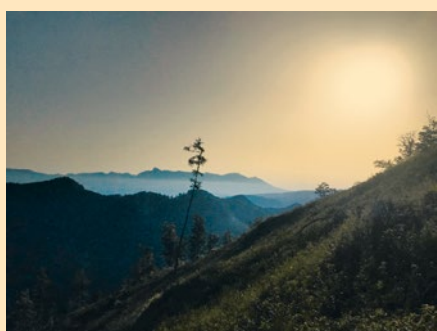
1

2

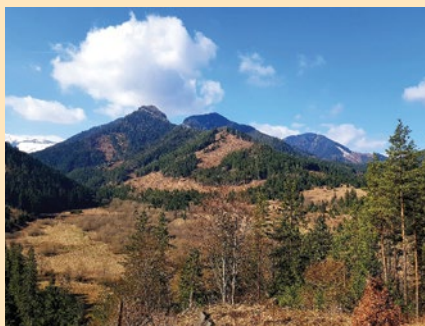
3

4

5

NARODILI SA

Rodičom Martinovi Petrenkovi a Zuzke Malatinovej sa dňa 28.05.2023 narodil syn Samuel Petrenka s váhou 3890 g a 54 cm

Rodičom Veronike Petrenkovej a Mirkovi Badžgoňovi sa dňa 28.6.2023 narodil syn Tomáško Badžgoň s váhou 3220 g a 49 cm

*Nech dieťatku sudičky všetko
dobré dajú,
nech pre neho veľa lásky, zdravia,
šťastia majú.
Prajeme Vám, aby nový človečik
príniesol do Vašej rodiny
veľa lásky, smiechu a nehy.
Gratulujeme Vám rodičia!*

Malužinské Novinky - noviny obce Malužiná,
vydáva Obecný úrad Malužiná,
tel. č. 044/5292 221,
email: obecmaluzna@stonline.sk
redaktori: Kristína Bartková, Marta Španková
grafika: jennym, s.r.o.